

Kontrollimatu migratsioon tuleb peatada



From Vsevolod Jürgenson <vsevolodjurgenson@gmail.com>
To <info@sonajategu.ee>
Date 2024-06-01 19:04

Kontrollimatu migratsioon tuleb peatada

Euroopa Liidu 446,7 miljonist elanikust on 23,8 miljonit kolmandate riikide kodanikud, moodustades 5,3% elanikkonnast. Liites siia väljaspool EL-i sündinud ja kodakondsuse saanud 38 miljonit inimest, kes moodustavad elanikkonnast 8,5%, saame tulemuseks, et ametlikult elab Euroopa Liidu riikides sisserändajaid 13,8%. Pagulased, kes alles taotlevad elamisluba ning illegaalselt euroalale imbinud kontingent, kelle kohta ametlik statistika puudub, võib lisada veel teist sama palju, ehk migrantide hulk Euroliidus võib juba praegu ulatuda veerandini elanikkonnast. Ometi pole Euroopa Liidu juhtorganid valmis migratsioonitulva pidurdama ning peamisi Vahemere rändeteid otsustavalt sulgema.

Sisseränne – õnnistus või hukk?

Migratsiooni toetavate äritegelaste ja poliitikute väitel on sisseränne õnnistuseks, sest ettevõtted vajavad haritud kaadrit, mida kolmandatest riikidest hangitakse. Tegemist on häbitu valega. Muidugi on nii kolmandate riikide kodanike, kui ka juba elukohariigi kodakondsuse saanute hulgas neid, kelle oskused võimaldavad pidada tasuvat ametit ning asukohamaal hästi sisse elada ja nende puhul puudub probleem. Samas vegeteerib suur osa EL-i asunuist sotsiaalabil ja kuritegevusest sadaval tulul, avaldamata vähimatki soovi tööle asuda. Kui Euroopa Liidu kodanike tööhõive määr on 77%, siis kolmandatest riikidest saabunud registreeritud sisserändajate hulgas vaid 62%. Rahvusvahelist kaitset taotlevad pagulased ja illegaalid aga reeglina ei tööta ning kui arvestada selle kontingendiga, langeks töötavate kolmandatest riikidest tulijate rakendatuse protsent napi 30 peale. Sellesisuline usutav statistika paraku puudub või pole kättesaadav.

Enamus sissesõitnuist on rakendatud vähest haridust nõudvatel ametitel nagu majutus, toitlustus ja abitööd, ehk valdkondades, kus pole nõutavad eraldi oskused või põhjalik ettevalmistus. Migrantidest töölisel rahuldavad madalama palgaga, mis kohalikke ei motiveeri. Sellest johtuvalt on tekkinud surve, kaotada sisserändelt piirangud, et pidevalt oleks turul vähenõudlikke töötajaid. Pikemas vaates pidurdab madala palgaootusega tööjõuturgu toitev migratsioon ettevõtluse arengut ning hävitab kvaliteeti. Migratsioonipumpa hoitakse töös vaid seetõttu, et ei vaevuta oma ettevõtetes kaasaegseid tehnoloogiaid rakendama ja toimeloogikat moderniseerima.

Inimkaubandus Vahemerel.

Lisaks töömigratsioonile, mis teatud piirini on veel kontrollitav, eksisteerib aga eriti ohtlik inimkaubandusel põhinev nn põgenike sissevool, mille kontrolli alla võtmises näitab Euroopa Liit üles hämmastavat saamatust. Vahemeri on valla nii Süüriast, Afganistanist, Iraagist, Malist, kui ka Sahaara tagustest Aafrika riikidest lähtuvale põgenikvoolule. Arvuliselt teatakse vaid neid Euroopasse saabujaid, kelle korjavad üles inimkaubitsejaid abistavate heategevusorganisatsioonide alused ja Frontexi laevad, mis üleveo eest smuugeldajatele maksnud, kuid mingil põhjusel mere meelevalda jäetud maamuutjad üles korjavad ja kenasti Itaalia või Prantsuse sadamatesse transpordivad. Sealt jääb saabunuil vaid üle liikuda edasi parimat sotsiaalhoolekannet pakkuvatesse riikidesse, kus rahvas nende ülalpidamise kinni maksab. Lõpptulemuseks on kontrollimatu migratsioon, mida õigustatakse sellega, et sõjast laastatud Süüriast lahkunuid või Afganistanist põgenenuid tulebki eriliselt kohelda ning hea elu peal rasva läinud eurooplaste arvel ülal pidada.

Üha enam tekib no-go tsoone ja eurooplastele ohtlikke piirkondi.

Kontrollimatu migratsiooni tulemuseks on võõrastega asustatud nn no-go tsoonide tekkimine, kus ei kehti asukohamaa seadused ning politsei ja isegi kiirabi võib sattuda vägivaldsete jõukude rünnakute alla. Näiteks teavad rootslased juba ammu, et blondil põhjamaalasel pole Stockholmis Rinkeby linnaossa asja. Tsoone, kuhu isegi politsei ei julge siseneda, on ainuüksi Rootsis pealt viiekümne. Ka Prantsusmaal, Belgias ja Saksamaal kasvab jõudsalt nende linnaosade arv, kuhu euroopiidse rassi esindajad pole teretunud. Taoliste rassismiilmingute ees pigistavad aga nii riikide võimud kui Euroliidu ametnikud silmad kinni, sest kui probleemi ei märka, pole seda ka olemas. Ometi on äärmiselt valus ning arusaamatu, kui samas Liidus, kus räägitakse euroopalikest väärtustest ning tühistatakse pensioniikka jõudnud mehi põhjusel, et nad kunagi koolipõlves klassiõe rindadele sobimatult seksuaalseid pilke heitsid, mõrvatakse no-go tsoonides rituaalselt truudusemurdmises kahtlustatavaid abielunaisi ning lõigatakse usutavade kohaselt ümber tüdrukuid. Kas peaksime sellist kahepalgelisust Euroopas taluma?

Hambutu piirivalve.

Euroopa piirivalvejõud Frontex ei tegele sellega, mida võiks neilt oodata – Euroopa piiride kaitsega, vaid on pigem keskendunud merehätta sattunud migrantide päästmisele ja seejärel Aafrika rannikult Euroopasse toimetamisele. Neil pole piinlik avaldada statistikat, kui palju avastatud migrantidest nende valvsa pilgu all turvaliselt Euroopasse jõuab. Pole juttugi ebaseadusliku rände tõkestamisest ja migrantide tagasisaatmisest.

Frontexi andmed näitavad, et kuigi migrantide vool üle Vahemere keskosa vähenes, siis Lääne-Aafrika suunal toimus 500% ja Vahemere idaosas 110% kasv. Selle aasta esimese kolme kuuga ületas Vahemere keskosa 11 400 illegaali, idaosa 13 700 ja lääneosa 3000 paadimigranti ning Lääne-Aafrika marsruudil 13 500 ebaseaduslikku piiriületajat. Lääne-Balkani marsruudil avastati kolme kuuga 5500 ebaseaduslikku piiriületust, ent needki migrantid jõudsid kenasti pagulaslaagritesse kohaliku maksumaksja raha eest pakutud prii lobi peale.

Ülaltoodud arvud sisaldavad migrante, kes Frontexi poolt fikseeriti. Kui arvukalt õnnestub aga inimsmuugeldajatel Frontexist mööda hiilides elavat kaupa Euroopasse tuua, pole teada. Jääb üle küsida, milleks raisatakse raha piirivalvele, mis ei vaevu piiri sulgema?

Euroopa Liit ei soovi migratsiooni ohjeldada.

Mõne nädala eest võis meediast lugeda, et Euroopa Parlamendis toimus hääletus Euroopa rändepakti üle ning võeti vastu karmimad migratsioonireeglid. See ei vasta tõele. Hääletus küll toimus, ent vastuvõetud muudatused ei puuduta Euroopa piiride kaitset ega migrantide kohest tagasisaatmist, vaid nende jaotamist ühtlaselt kõigi liikmesriikide vahel. Nii ohustab ka Eestit sunniviisil kohale sõidutatud arvukas migrantidearmee, kes lisaks Mustamäele valguvad ka mujale, rikastades nii meie tänavapilti kui ka liialt euroopalikuks muutunud eluviisi. Ainsaks lohutuseks on, et kuna Eestis makstavad abirahad jäävad mitme teise maa heldetele annetustele alla, liigutakse siit mujale.

See, kuidas euroopa rahvad ja kultuurid enneolematule survele vastu peavad ning miks sunnitakse eurooplasi, kellest paljudele enam endagi tarbeks vahendeid ei jätku, pidama sotsiaalabiga ülal parema elu peale kippuvaid õnneotsijaid, praegusi EL-i bosse ei koti.

Rände nime all toimuv inimkaubandus tuleb lõpetada.

Euroopa parlamenti valituks osutudes tahan seista hea selle eest, et EL lõpetaks avatud välispiiride poliitika ning asuks kaitsma oma territooriumi ning elanikke taluvuse ületanud migratsioonitulva eest, mis ohustab nii julgeolekut kui ka euroopalikku eluviisi. Pole mingit õigustust poliitikal, millega soositakse inimkaubandust. Häta sattunuid tuleb toetada nende asukohariikides, mitte hõlbustades inimkaubitsejate musta äri juhuseküttide toimetamisel üle Vahemere. Selle asemel, et nuputada migrantide jaotuskavade kallal, tuleb tööle panna oma ülesandeid täitev piirivalve. Et piire on võimalik kaitsta, tõestab Leedu kiiduväärt tegevus Valgevenest lähtuva migrantidevoo tõkestamisel ning Soome kindel käitumine idapiiril. Sama tõhusalt tuleb tõkestada migratsioonirünnak Vahemerel.

Vsevolod Jürgenson

Miks kandideerin Euroopa Parlamenti



From Vsevolod Jürgenson <vsevolodjurgenson@gmail.com>
To <info@sonajategu.ee>
Date 2024-06-01 19:03

Miks kandideerin Euroopa Parlamenti

Kandideerides Euroopa Parlamenti, on mu sihiks seista Eesti riigi iseseisvuse ning huvide eest mitte üksnes sõnades, vaid kõigi vahenditega, mis parlamendiliikme kasutuses.

Toon ära põhimõtted, mida tahan valituks saades kaitsta:

Euroopa Liit peab loobuma liitriigi ambitsioonist ning pöörduma tagasi riikide liidu põhimõtete juurde.

Suurimaks Euroopa Liidu probleemiks on viimastel aastatel hoogustunud liikumine riikide liidust liitriigi suunas. Sellega kaasneb Euroopa Liidu surve liikmesriikide valitsustele ja jõuline ühtsete reeglite kehtestamine, arvestamata sealjuures liikmesriikide eripära ning rahvuslikke huvisid. Euroopa seaduste ülimuslikkus peab asenduma koostöö ning läbirääkimiste teel saavutatud ühisosa leidmisega, mis vastaks liidus elavate rahvaste ootustele ning huvidele. Euroopa Liit ei tohi sekkuda kohalikku poliitikasse trahvide ega riikide valitsustele suunatud kriitikaga. Mingil juhul ei tohi tühistada seni kehtivat otsuste vastuvõtmise konsensuslikku korda, asendades selle häälteenamusega, mis võimaldaks suurriikidel väiksematele partneritele oma tahtmist peale suruda.

Euroopa Liit peab muutuma senisest enam demokraatia reegleid arvestavaks institutsiooniks, kus ka kõrgemad ametnikud valitakse rahva poolt.

Euroopa parlament on ainus EL-i otsevalitav institutsioon. See ei iseloomusta ühendust demokraatia vaates just parimast küljest. Lisaks parlamendile peab riikide kodanikel olema õigus valida ka Liidu juhte ning neid usalduskriisi tekkides ka tagasi kutsuda. Alles siis saame rääkida demokraatiast selle tõelises tähenduses.

Olulisemates kodanike heaolu mõjutavates küsimustes tuleb viia läbi rahvahääletused, mille tulemus muutub EL-i juhtorganitele kohustuslikuks.

Vaid demokraatliku vabade riikide ühendusena säilitab EL oma mõtte, muutumata poliitiliste huvigruppide tööriistaks oma ambitsioonide läbisurumisel.

Rände nime all toimuv inimkaubandus tuleb EL-is lõpetada.

EL peab lõpetama avatud piiride poliitika ning asuma oma territooriumi ning elanikke kaitsma taluvuse ületanud migratsioonitulva eest, mis ohustab nii julgeolekut kui ka euroopalikku eluviisi.

Pole mingit õigustust poliitikal, millega soositakse inimkaubandust. Häta sattunud tuleb toetada nende asukohariikides, mitte hõlbustades inimkaubitsejate musta äri juhuseküttide toimetamisel üle Vahemerel. Selle asemel, et nuputada migrantide jaotuskavade kallal, tuleb tööle panna oma ülesandeid täitev piirivalve. Et piire on võimalik kaitsta, tõestab Leedu kiiduväärt tegevus Valgevenest lähtuva migrantidevoo tõkestamisel ning Soome kindel käitumine idapiiril. Sama tõhusalt tuleb tõkestada migratsioonirünnak Vahemerel.

Lõpetada tuleb EL-i poolne rohehüsteeria.

EL-i nn rohemeedmed on muutunud loodushoidu soovivast keskkonnaprogrammist rohehüsteeriliseks ideoloogiliseks rünnakuks, mille tulemused kujunevad soovitud vastupidiseks. Tootmine kolib äärmuslikke keskkonnameetmeid rakendavast Euroopast Aiasse ja Aafrikasse, kus lödvad reeglid võimaldavad toota reostavamalt ning seeläbi väiksemate kuludega. Tulemuseks on globaalse saaste kasv, mida võimendavad üha pikemaks venivad tarneahelad.

Olukord, kus EL-i dokumentides käsitletakse süsinikdioksiidi vähendamise meetmeid üksnes summuti CO2 heitkoguseid hinnates, selle asemel, et läheneda dekarboniseerimise efekti hindamisele nn WtW (well-to-wheel) meetodil, ei ilmuta tegelikku loodussäästlikku mõtteviisi. Näiteks akuautode jalajälg võib arvestuses maakide kaevandamisest kuni akude utiliseerimiseni kujuneda märgatavalt reostavamaks biometani kasutatavatest sise põlemismootoritest, kuid EL-i määrustes sellega ei arvestata. Ühtviisi vastutustundetult on lähenetud nii transpordile, energeetikale kui ka tööstusele.

Rohehüsteeria peab asenduma motiveeritud ja põhjendatud ideoloogiavaba ning riikide vajadusi arvestava loodussäästliku lähenemisega. EL-i rohehüsteeria hind on elatustaseme langus ning Euroopa riikide konkurentsivõime kahanemine, mis tuleb peatada.

Parlamendi liikmete arv tuleb viia riigiti võrdseks.

Euroopa Parlamendis on 705 saadikut. Saadikute arv sõltub liikmesriigi suuruselt. Nii on väiksemad Küpros ja Luksenburg esindatud 6 saadikuga, pisike Eesti 7-ga, samas kui Saksamaal on Europarlamendis 96 häält, Prantsusmaal 79, Itaaliale 76 esindajat. Praegune Euroopa Parlamendi ülesehitus diskrimineerib selgelt väikeriike ning võrdse kohtlemise printsiibi ja demokraatliku esindatuse tagamiseks peaks kohtade arv jaotuma riikide vahel võrdselt. 27-st liikmesriigile võiks olla Europarlamendis igale 20 saadikukohta, mis aitaks viia saadikute arvu seniselt 540-le, tõstes seeläbi iga esindaja vastutust. Võrdne kohtade jaotus tagaks riikide õiglase esindatuse ning võtaks suurriikidelt võimaluse enda tahet väiksematele peale suruda. Võidaks demokraatia, võidaks Euroopa.

Mõelgem Euroopa Liidus eelkõige koduse Eesti huvidele ja siinsete inimeste vajadustele!

Vsevolod Jürgenson